

תחילה אובדות החיות

*

את שואלת למה אני קוראת לישראל
"הארץ" ולא "ישראל". אני עונה
שמאותה הסבה שאת קוראת לי "אמא"
ולא "גילת".

כבשת הרש

בזה אחר זה נחרשים בך שדות
סמנטיים. תחלה אובדות החיות, לרבות
הקולות (מעטה התרנגול – קוק-א-דודל-דו,
הסוס – ניי-ניי). אחר כך מלים משגרת
הקימה וההרדמה, הצבעים והרגשות
(כשאת "הפי", את שמחה או ממש
מאשרת?). עברית נותרת שפת האהבה
שלנו (אני עדין "אמא" ואת "מתוקה"),
וגם לשון הדברים הפחות שמיישים,
שלא נחפזת ללמד באנגלית.

אתמול נזפת בביסיטר שלמדה אותך
איך קוראים באנגלית להדום השעיר בסלון,
כאלו גזלה את כבשת הרש, כאלו בטלה
את חק השבות, את זכותך להתישב
על הכרסה של הסבתא שלך במקום שבו
אברהם רעה צאן, להניח רגלים על השלחן,
ולהרגיש בבית.